

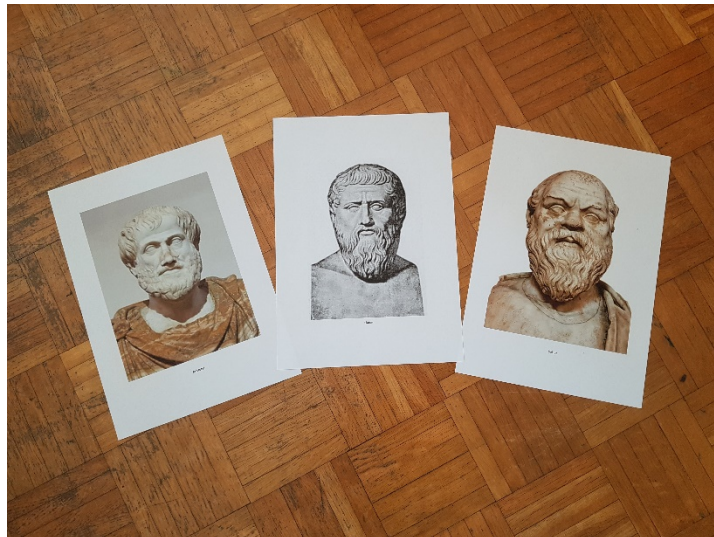

Shel Silverstein: DREVO IMA SRCE

(REFLEKSIJA)

Vključeni učenci: Učenci prvega, drugega, tretjega in četrtega razreda Podružnične šole Smast, ki obiskujejo delavnico Beremo skupaj in delavnico Učenje malo drugače.

Učence sem povabila, da se mi pridružijo v krogu. Na sredini kroga sem s hrbtno stranjo navzgor položila tri liste papirja. V učencih sem tako vzbudila radovednost, saj jih je zanimalo čemu so listi namenjeni. Liste smo obrnili in zagledali tri fotografije kiparsko upodobljenih obrazov. Na fotografijah so bili upodobljeni trije znani filozofi Stare Grčije: Platon, Aristotel in Sokrat. Na ta način sem učencem želela približati pojem filozofije. Povedala sem jim, da so na fotografijah filozofi, ki so živeli že pred našim štetjem in jih kljub temu, pozna ves svet. Zanimalo jih je zakaj in takrat sem jim predstavila delo filozofov. Vprašala sem jih, če bi se želeli preizkusiti v filozofiranju tudi sami. Bili so navdušeni.

Povabila sem jih k branju knjige Drevo ima srce. Sprva je vsak izmed otrok prebral eno stran, nato pa sem jim knjigo do konca prebrala jaz.

Po prebrani knjigi, je vsak učenec povedal kakšne občutke je imel o prebrani knjigi. Nekaterim se je zdela čudna, drugim nesmiselna, tretjim žalostna in četrtem srečna. Skratka, knjigo so učenci dojeli zelo različno.

Spodbudila sem jih k razmišljanju o spreminjajočem se razmerju z drevesom, ki ga ima fant v različnih etapah svojega življenja. Učenci so si bili enotni, da je fant drevesu vse vzel, kar jim ni bilo všeč. Vsi so se strinjali s tem, da je bilo fantovo ravnanje sebično. Nasprotno se jim drevo ni zdelo niti malo sebično, temveč zelo prijazno in darežljivo. Zdelo se jim je čudno, ker je bilo drevo še vedno srečno. Nekateri so celo rekli, da se jim zdi zgodba nesmiselna. Sledil je pogovor o tem, kako se počutijo, ko so v vlogi darovalca. Odgovori so bili različni. Nekateri so rekli, da jih obdarovanje osrečuje, nekateri da jih ne. Prišli smo do zaključka, da se vsi počutijo srečne, če prejemnik njihovo darilo ceni in je zaradi darila vesel. Tako so lahko razumeli, zakaj je bilo drevo, kljub temu da se je razdajalo fantu, srečno.

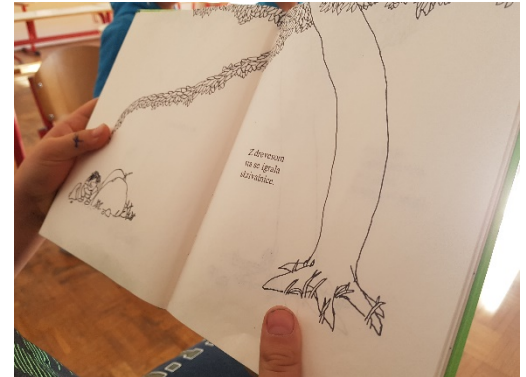
Večina učencev se je strinjala s trditvijo, da se imata fant in drevo rada. Sledil je pogovor o tem kaj pomeni, da imaš nekoga rad. Pogovarjali smo se o občutkih, ki jih imamo kadar do nekoga čutimo ljubezen. Rekli so, da bi fant lahko drevo objel in ga pobožal. Pogrešali so nežen stik fanta in drevesa. Vsi učenci so imeli izkušnjo, ko so bili jezni na nekoga, ki so ga hkrati imeli radi.

Učenci so zaključili, da za srečo potrebujejo tudi druge. Prav zaradi tega, naj bi bila tudi fant in drevo na koncu zgodbe srečna. Čeprav je od drevesa ostal le štor in je fant postal starec, so ju videli kot srečna, ker imata drug drugega. Učenci so navajali, da za svojo srečo potrebujejo starše in prijatelje. Kljub vsemu, pa smo prišli do zaključka, da smo za lastno srečo odgovorni tudi sami.

Knjiga se je učencem zdela drugačna, a zanimiva. Zdela se jim je posebna zaradi črno-belih slik. Vprašali so me, če je knjiga mišljena kot pobarvanka. Prav tako se je učencem zdelo zanimivo, da so si nekatere povedi zaslužile svojo stran. Menim, da so učenci te povedi še močnejše začutili in so tako te povedi dobile še večji pomen, npr.: »In drevo je bilo srečno.«

Knjiga odpira vprašanja glede različnih tematik: darovanja, ljubezni, odnosov, sreče ...in tako nudi vhod v razprave o pomembnih temah za katere pri pouku pogosto zmanjka časa.

Menim, da je knjiga učence pritegnila, ker je bila nekoliko drugačna od knjig, ki jih po navadi beremo. V razpravi so sodelovali, odpirala so se jim različna vprašanja in pogledi, o katerih smo se skupaj pogovorili. Ob tem so se skušali empatično vživljati v občutke tako fanta kot drevesa. Preverili so svoja občutja in poglede tudi v svojih vsakodnevnih odnosnih situacijah v družini in s prijatelji.

Maja Jelenič

(multiplikatorica na Projektu Popestrimo šolo)